

37

ובאמת אחר ההתכוננות, אני לועג ושחוק על אותו הרפורמי, שכתב הרי היא מגורשת ע"פ החוק דדינא דמלכותא. וזה כתב אחרי שנתן הגט שלו כאילו הגט שלו התירה ע"פ החוק. וזה אינו, שהרי גם קודם שיתן הגט שלו היתה מותרת ע"פ החוק, ומה חידש לנו בזה, והלא הכל יודעים את זה. ומיהו יש לקיים דבריו הפחותים, שהוא מכריז על עצמו שאפילו אחר נתינת הגט שלו הרפורמי, היא מותרת רק ע"פ החוק ולא ע"י גט שלו, כי כפי הדת וההלכה הרבנים אינם מקבלים אותו, ונמצא שהיא מותרת רק ע"פ החוק ולא כפי הדין. אף שקשה לומר שהוא מכריז על עצמו שגטו אינו גט כפי הדין, וזה חרפה וכבו בשבילו. עכ"פ אם אין זאת כוננתו, הרי דבריו לעג וקלס. או אפשר שמודיע בזה שהרתיים אינם מאמינים בגטו, ולדידם אינה מגורשת אלא ע"פ החוק.

הולד ולא חש לסברת מעכ"ת, ועוד הרכה פוסקים הביאם הראש"ל שליט"א בהסכמתו לפס"ד שלי בשמ"ש ומגן ח"ג האה"ע"ז סי' ע"ג עמ' ש"ג, שכולם העלו להקל מטעם שמה מגוי נתעברה, ע"ש. ולא הילקו בין נשואה בערכאות או דק מיהרת לה, עש"ב. זהו הנ"ל.

ולראיה ת"פ בירושלים עיה"ק ביום ד' ניסן תשס"ב לפ"ק. ע"ה שלום משאש ס"ט

סימן צט

בדין קידושין ע"י קונטרסטיבים אם תופסים

אי"ש שנשא אשה אצל קונטרסטיבים וגירש ג"כ אותה אצלם, ועכשיו בא להנשא כדמרי"ע עם אשה אחרת, אם הוששים לקידושין הראשונים שנעשו אצל הקונטרסטיבים.

הדבר פשוט, שאין שום חשש לקידושין הראשונים, כי הם ממש כמו הרפורמים שאין תוששים לקידושין שלהם כמ"ש בפוסקים, ואלו רשעים וכופרים יותר מהם. ובפרט שה כבר נגרש ואשתו הלכה לה, ואין לה מה לתבוע ממנו. ולכן מכל צד יכול להנשא לישראל כדמרי"ע, וזה ברור.

ולרח"פ בירושלים עיה"ק בליל י"ז שבט תשס"ב לפ"ק. ע"ה שלום משאש ס"ט

סימן ק

בענין הפקעת קידושין מאדם שנתברר שקורם

נישואין היה בעל עבירות

קבלתי מאת הרב הגדול פאר הדור הראש"ל הגר"ע יוסף שליט"א, פסק דין ששלחו לו רבני ברוקלין יע"א להסכים עליו, ושלח אלי לחוות דעתי, כי הוא טרוד בחיבוריו ובעבודתו הקדושה.

הענין בתורה אחת מבי"ס בית יעקב, נשאת בחוש חשון חשס"א לבחור אחד אדעתא שהוא בן ישיבה, עד כדי כך שצד האשה קבלו על עצמם לעזור לזוג לארבע שנים כנהוג בין הרבה משפחות הרוצים בבן ישיבה. ושנב נודע שזה שנה וחצי, היה כעלה גונב בתדירות מחותן אחותה סכומים שהגיעו במשך הזמן לט"ך מאחים אלף דולר, שלא בהסכמת חותן אחותה ושלא בכדיעתו, והבעל הורה אשמתו לפני שופט ערכאי וברוח. גם נודע לה שבעלה רועה זונות, שהוא הולך לבהי בושט ומשכיר אותן, והאשה חיכף ששמעה שהוא רועה זונות, עזבה אותו ותבעה בבית הדין גט פיטורין. ובדין שהתקיים שלא בפניו, בבית דין ירושלים. ששמעו טענותיה וראו ראיותיה, פסקו שעל הבעל לגרש את אשתו מיד, וכופין

גם מה שכתב מעכ"ת, דאם נאמר שאינם טועים כלל, ורק לא איכפת להו בדת כלל וכמו שכתבתי, א"כ כל שכן שדאי מרבים ממודים הם במוד, עכ"ד. זה ודאי שהאמת אתו, דלפי דעתם שאינה דתית, ודאי שאינם הוששים גם לבנים אם יהיו ממזרים, והעיקר בשבילם היא למלאה האותם הרעה, אפילו באיסור.

אמנם הרבנים, שבאמת אינם רוצים להרבות ממזרים בישראל, כל ענין שבא לידם לומדים אותו ברצינות, ומדקדקים בו ע"פ הדין וההלכה, ואם מוצאים טעמים להתירו מן הממזרות, הרי זו מצוה גדולה בשבילם להציל דמעת הפשוטים שאין להם מנחם, אלו הממזרים, שאלה הצאן מה עשו, אבות אכלו בוסר ושיני בנים תקוינה, בתמיהה.

ועל מה שכתבתי משם הפוסקים, שנישואים אזרחיים אינם נחשבים נישואים כלל וכאילו לא היו כלל, על זה כתב מעכ"ת שבאמת צדקו דברי, אבל הם שני עניינים, דבנדר"ז כיון ויחודה עצמה בערכאות לבעל הדין יחד באהבה ובאחזה כאיש ואשתו כמה שנים, ולא דיימא מאחרים, ממילא פשוט שזו אינה זונה מופקרת לכל וכו', הגם שנשאה בערכאות ואנו יודעים שאינם שוים כלל וכאילו אינם, עכ"פ היא נשאת נאמנת לבעלה, זהו כללות דברי מעכ"ת שליט"א. על זה אני משיב, דכיון דכולנו יודעים שאין נישואי אזרחות כלום וכאילו אינם, והרב הגדול שליט"א מודה בזה, למרבה גיתן לה דין מיוחדת לו, ולא דיימא מאחרים ונשאת נאמנת לבעל, ולדעת הרא"ש אנו תולים הבן שדאי ממנו, ועכ"ז אין ההלכה כהרא"ש, שהביאו רמ"א רק בשם יש אומרים, ולסתמא דדינא בעי חבושים בבית הסוהר, וכתבתי שכן דעת מר"ן ז"ל. וממילא לא נוכל לחשוב דעת הפרוצה הזאת יותר מכל הרבנים שלא חשבו נישואי אזרחות כלום, ובדאי שהיא יודעת הדין ולא איכפת לה, ואם משום אדוקה עמו, ולא דיימא מעלמא, למרבה נחשוב אותה מיוחדת לו ולא עם אחרים, ולכן לא ראיתי דבר שיחזיר אותי מסבירתי.

ובפרט שהבאתי דברי מהר"ם פיינשטיין זצ"ל, כנדון שגירש באזרחות ולא בגט וחזרה ונשאת באזרחות, והתיר

אורו בכל דוכי כפיה עד שיגרש. והבעל נעלם, ומשפחה הבעל רוצים לסחוב כמה מליתי דולרים ממשפחה האשה, וגם הזהירו שהם מוכנים לנקום נקם ולשפוך דם אם יקיימו הפסק של הכפיה. וב"ד ניו יורק כתבו שיש גביית עדות שהיתה לפני בי"ד הצדק דק"ק יונגסבורג והמדינה, איך שהבעל רוצה וזנות שנים קודם הנישואין, וגם יש רגלים מחוקר שבארץ ישראל, ויש גם עדים שעכשיו הוא מחלל יום טוב ואוכל נבילות וטריפות.

ולכן האשה הצעירה ממשפחה מכוברת, מבקשת שיתירו אותה מכבלי העיגון, מדין קדושי טעות, שלא קבלה מעולם לינשא לרועה זנות, דהוי מום גדול שאינו יכול לבעול, משום חשש למחלה המסוכנת של אידם שעלול להכניס אותה לסכנה. ואילו האשה ידעה זה בשום אופן לא היתה נישאת לו, כי איך יתכן שבת מסמינר בית יעקב וממשפחה נכבדה תחתן עם מומר.

וראיתי פסק דין של רבני ברוקלין, שהאריכו בזה להחיד האשה מטעם קידושי טעות, והביאו ראיה מן פס"ד של הרב הגדול מוה"ר צבי פראנק זצ"ל שעדיין בכתב יד [ושבו דרפס בשו"ח הר צבי חאהע"ז סי' ק"פ], שהביא משם חוות יאיר סי' רכ"א, שחילק בין יבמה שנפלה לפני מוכה שחין דבכ"ק דף ק"י סוף ע"ב, דבשעתא דקידושין עם אחיו לא היה שום ריעותא ולא היה טעות בעצם הקידושין, רק שאחר כך נולד ענין חדש שמת כעלה ונפלה לפני יבם מומר, ועל זה אמרו דאתא בכל דהו נחא לה, וגמרה בלבה שאפילו יארע כך, נכנסה לספק זה ומתקדשת לו. משא"כ אם הטעות בשעת הקידושין דרצתה להנשא לאיש בריא ונמצא שהוא חולה, הוה קדושי טעות, ולפולם חוזר אם היה מום גדול. וגם הביא משם עין יצחק ח"א להגאון מקאוונא אהע"ז סי' כ"ד ענף ו', בענין שאינו יכול לבא עליה כאורת כ"א, הביא מ"ש התשב"ץ ח"א סי' א' בשם חכמי אשכנז, לבטל כפי האי גוונא הקידושין, וכ"כ חוות יאיר הגו"ל, והביא משם הבשמים ראש סי' ש"מ, דגם התשב"ץ שדחה לדברי חכמי אשכנז, לא דחה כ"כ כפשיטות אלא שהוא מסתפק בזה, ושם כתב הגאון עין יצחק, דלפי דעתו נראה דהוי מום גמור לבטל הקידושין, ע"ש. שהוא מוכיח דבכה"ג אין שום ספק ריצוי, ובדאי שהקידושין בטלים, וחזר ממ"ש בספרו כאר יצחק אהע"ז סי' ד' ענף ג'.

ובן כתב אור זרוע הגדול ח"א סי' תשס"א, בעובדא שנתקדשה על ידי שליח ונמצא שהמשלח הוא טומא בשתי עיניו, שנשאל אם יש לכוף על הגט. והשיב, מה שכתבתי לכוף, לרווחתא דמילתא, כי לענ"ד אפילו גט לא היתה צריכה, אם לא ידעה מום שבבחוור, אלו קדושי טעות הן זכר, ע"כ. הרי מפורש דבמום גדול הוי מקח טעות והקידושין בטלים. עד כאן מתשובת הגרצ"פ פראנק זצ"ל.

וביימו רבני ברוקלין, דגם מה שהחמירו כמה אחרונים באינו יכול לבעול, היה טעם שאפשר שיכול להתרפא, או

מטעם טן דו שניחא לה בחיבוק ונישוק, וכל זה אינו כנור"ד, דאדרבה צריכה להתרחק ממנו משום חשש סכנה של איידס.

עוד הביאו חכמי ברוקלין ראיה מאוצה"פ סי' ט"ל ס"ה ס"ק ל"ב אות י"ז, משם הבר"ץ של לונדון, ערוכה על ידי הגר"י אברמסקי בנדון שאין לו גבו"א, ואחד שכתב כמה טעמים דהו קידושי טעות, וזכרו גם בדברי הפוסקים דלעיל דעיקר הנישואין הם לחיי אישות, וההוכחה מרש"י בב"ק [כנ"ל בבית הלוי ח"ג סי' ג' שנזכר באוצה"פ שם אות ט"ז] דכשהמקדש עצמו אינו שלם ככנור"ד, קרוב הרוב דאדעתא דהכי לא נתקדשה, שאין בנישואין כאלו אות כל דהו שחאה ניתא לה בשבילו, ועוד האריך, ע"ש. באוצה"פ.

ועוד הביאו דברי האגרות משה אהע"ז ח"א סי' ע"ט, שהעלה שבעובדא דאינו יכול לבעול ונתברר שהיה זה לפני הקידושין, וא"א להשיג ממנו גט בשום אופן, אין לעגנה ויש להתירה מטעם קידושי טעות.

גם הביאו משארית יוסף ריוון סי' מ"ד, וחיים של שלום טוביב ח"ב סי' פ"א, ושרידי אש ח"ג סי' ל"ג (במהדר החדשה ח"א סי' קס"ה), שכתבו דודאי הוה קידושי טעות, ואין מקום להרהר שמה עשה חשובה, עש"ב.

וזמנה העלו חכמי ברוקלין שיכולין לבטל הקידושין, דאין מציואות שבת חרדית תסכים לינשא לרועה זנות ולמומר, וכמ"ש השארית יוסף במומר, וז"ל, שהיא מהבתולות הנשרות, כמעט ברור לי דהוי מקח טעות, ובפרט בזמן הזה, דא"א לגור עמו וא"א לחיי אישות, אין סברא לומר טן דו, שאין כאן טן דו ואין כאן עם מי למיחב, ע"כ. דברי רבני ברוקלין בקיצור, ותחמו ע"ז חמשה רבנים גדולים עם חותמם, אב"ד ברוקלין בניו יורק, איגוד הרבנים דאמריקא, ראב ב"ד דק"ק קוונס בניו יורק, וראש ישיבת שערי תורה מאנסי מניו יורק, ומנהל בי"ד הצדק מיוחד לענייני אישות ברוקלין ניו יורק, וגם נצטרף אליהם דין דאגודת ישראל שיקאגו אילינוי.

עוד ראיתי בחיק, בשם חוקר פרטי מורשה על ידי משרד המשפטים ובעל רשין לניהול משרד חקירות בישראל זה שש עשרה שנה, שהעיד שאדם סיפר לו כי הוא מכיר היטב הבעל הנז', שאירגן מטיבה במלון דן בסוויטא, והזמין נערות זנות, והמשיך כי בחדר השינה שלו על השירה, היה סמים מסוג קוקאין, ולסוף עזב המלון שלא להסתבך עם המשטרה, ע"כ.

ודנה אנכי הצעיר בספרי שמ"ש ומגן ח"ג חאהע"ז סי' כ"ז, דברתי בענין מקח טעות באורך והבאתי גדולי הפוסקים המדברים בזה. ורוב הפוסקים, אע"פ שדעתם נוטה להקל מטעם מקח טעות, עכ"ז למעשה הם יראים להתיר בלא גט. ורק מעט פוסקים הסכימו לבטל הקידושין מדאורייתא, וזאת היתה דעת האגרות משה שהביאו חכמי ברוקלין, באהע"ז ח"א סי' ע"ט, וכ"כ לקמיה בס"פ במשוגע, גם הבאתי דברי בית